

Ochrona danych osobowych zabezpieczyciela będącego osobą trzecią

Przepisy o ochronie danych osobowych w wielowymiarowy sposób wpływają na działalność instytucji finansowych. Wymuszają przeorganizowanie zastanych schematów i zmianę ustalonych procedur. Widoczne jest to m.in. w przypadku, w którym przyjmowane są zabezpieczenia wierzytelności od osoby fizycznej niebędącej klientem instytucji.

TOMASZ CZECH

Na ogół procedury wewnętrzne w banku lub innej instytucji finansowej¹ skoncentrowane są wokół podmiotu będącego klientem. Chodzi o podmiot, który otrzymuje albo ma otrzymać usługę finansową (np. kredyt, pożyczkę)². Ponadto procedury te znacznie różnią się w zależności od linii biznesowej. Przybierają odmienną postać dostosowaną do statusu klienta i przyjętego sposobu jego obsługi: konsument (zwykły, *affluent*) czy przedsiębiorca (mikro, mały, średni, duży).

Powyższa okoliczność w praktyce ma decydujący wpływ na uwzględnianie w procedurach wewnętrznych regulacji dotyczących ochrony danych osobowych. Implementacja w najszerszym zakresie następuje w procedurach organizujących transakcje, w których klientem jest osoba fizyczna: konsument lub drobny przedsiębiorca. Przyjmowane zasady koncentrują się na ochronie danych osobowych samego klienta. W pozostałych przypadkach kwestie te bywają traktowane po macoszemu. Niekiedy nawet uznaje się, że problematyka ochrony danych osobowych jest całkowicie nieaktualna w sytuacji, w której świadczy się usługi finansowe klientowi instytucjonalnemu (zwłaszcza przedsiębiorcy działającemu jako osoba prawna lub jednostka organizacyjna posiadająca zdolność prawną – zob. art. 33¹ § 1 k.c.).

Podejście takie nie jest prawidłowe. Prowadzi do pominięcia istotnych przypadków, w których bank przetwarza dane osobowe pewnych podmiotów. W konsekwencji skutkuje to naruszeniem aktualnie

¹ Dalsze rozważania ograniczone są do banków, ale zachowują odpowiednio aktualność w odniesieniu do innych instytucji finansowych, np. domów maklerskich, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

² W odniesieniu do banków zob. art. 5-6 ustawy z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2187, ze zm.), dalej: „p.b.”.